

תת"ע 2187/04/18 - מדינת ישראל נגד זאן זוארי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2187-04-18 מדינת ישראל נ' זאן זוארי
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד נטע פוקס

נגד
זאן זוארי

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב טויוטה מ.ר. 2500237, ביום 22.1.2018, בשעה 11:15, בעיר בת ים ברחוב בלפור, כשלא אפשר להולכת רגל אשר חצתה במעבר חצייה להשלים את החצייה בבטחה והעמידה בסכנה.

בתאריך 14.5.2018 כפר הנאשם באחריותו לאירוע, ואמר: "נסעתי ברחוב בלפור בבת ים, זה רחוב די צר ועמוס... לפני מעבר החצייה חנה רכב באדום לבן שהסתיר לי את מעבר החצייה, גם הגברת שחצתה במעבר, היא לא ראתה אותי, היא יצאה לכביש, עמדה בצורה מפוחדת" (עמ' 1 ש' 7-10).

דהיינו בכפירתו של הנאשם הודה שאכן היה אירוע מעין זה אלא טען שאינו אחראי לכך, נוכח חניית הרכב בסמוך למעבר החצייה אשר הסתיר לו אותו.

משכך, נקבע התיק להוכחות.

ביום 23.10.2018 נשמעו הראיות בתיק.

פרשת התביעה:

מטעם התביעה העיד עד אחד - רס"ב עוזי טרפה סיום, אשר הגיש את הדו"ח שנרשם על ידו - ת/1.

העיד שראה את ביצוע העבירה, שעמד עם האופנוע לצורך אכיפת תנועה "בדגש על אי מתן זכות קדימה להולכי רגל", כאשר הבחין בנהג - הנאשם, אשר נהג "בנהיגה רציפה על בלפור מדרום לצפון, השמאלי מתוך שניים..., ובהתקרבו למעבר חצייה לא עצר להולכת רגל שהתחילה בחצייה ונאלצה לעמוד על הפס השלישי מתוך 11 פסים, על מנת לא להיפגע מהרכב הנ"ל", כך תיאר העד את נסיבות האירוע ב-ת/1.

עוד צוין באותו הדו"ח "מעבר החצייה צבוע היטב וברור, ראות טובה ואור יום, הנהג היה לבדו ברכב, תוך קשר עין רצוף".

בהמשך, העיד העד מתוך ת/1 כי ברגע ש"התעקש" לרשום את הדו"ח, התלהם הנאשם ואמר לו "אם היית בלי מדים, הייתי מראה לך מי אתה, אם אתה גבר תוריד את המדים, אני שולח אותך לבית החולים בתוך דקה, תוריד את המדים, נראה אם יש לך ביצים" (עמוד 3 שורות 19 עד 23).

בחקירה הנגדית, לשאלת הנאשם, העד שלל כי הוא דיבר אל הנאשם בצורה אשר גרמה לו לומר את הדברים אשר אמר בתגובתו וצוינו בת/1.

ציין כי הוא עמד על המדרכה המזרחית, מתחת לבניין הראשון, קרוב למעבר החצייה, כ-20 מטר ממנה.

עוד אמר כי היה לו קשר עין רצוף עם מעבר החצייה ולא היה דבר אשר הסתיר את המעבר.

העד הגיש שרטוט, ת/2, ממנו עולה היכן עמד, ומיקום מעבר החצייה, בהתייחס למקום עמידתו, וכן כיוון נהיגת רכב הנאשם (עמוד 4 שורות 9 עד 17).

העד לא זכר אם לצד נתיב הנסיעה הימני אבני השפה צבועות אדום לבן, וכן לא זכר האם מותר לחנות שם.

עוד ציין כי אם היה רכב שחונה בצד הדרך, היה "נותן לו דו"ח ומזיז אותו משם" (עמוד 4 שורות 20 עד 29).

הנאשם הציג צילום- סרטון ממצלמה אשר הייתה קבועה ברכבו (נ/1), כאשר תוך כדי דין ודברים עם העד, ובמהלך חקירתו הנגדית באולם בית המשפט אמר בקול לעד: "אל תבלבל אתה את הביצים" (עמוד 5 שורות 1-2).

הנאשם הצביע על רכב טנדר, אשר לטענתו חנה מצד ימין, והסתיר את שדה הראייה, כאשר העד העיד כי ניתן לראות שאורות הרכב דלוקים, וייתכן שהוא עצר להולכת הרגל על מנת לתת לה לעבור את מעבר החצייה.

בפרשת ההגנה

העיד הנאשם כעד יחיד מטעמו, כשבחקירתו הראשית ציין שהוא נהג מקצועי, מאז שנת 1975, וכי במקרה הספציפי, ולאור העובדה כי הטנדר הנראה בנ/1 הפריע לו לשדה הראייה, לא יכול היה לראות או להבחין בהולכת הרגל, ולכן איננו אשם בעבירה המיוחסת לו.

בחקירתו הנגדית ציין כי הסרטון נ/1 הוא סרטון אשר מתעד את האירוע בזמן אמת, את העובדה כי הרכב חנה שם ולא עמד ונתן זכות קדימה להולכת הרגל, שכן בעת שנרשם לו הדו"ח, הטנדר היה עדיין שם, והוא אף העיר את תשומת ליבו של השוט, כשאמר לו **"למה אתה לא הולך לאוטו לומר לו שיזיז אותו?"** (עמוד 6 שורות 15 עד 26).

הנאשם מעריך כי בתמונה המוקפאת בנ/1 בשעה 11:11:08, המרחק ממעבר החצייה לרכבו הוא כ-7-10 מטרים, ואז כבר ניתן לראות את הולכת הרגל נגלית לפניו על גבי מעבר החצייה (שורות 28 עד 32).

עוד ציין כי כאשר ראה אותה, הוא האט, אבל **"היא הייתה כבר בחוץ"**, כאשר התביעה מציגה לו, שוב, את הסרטון, ומבקשת ממנו לראות שוב האם הוא מאט, באיזה שהוא שלב של הנהיגה, עונה הנאשם, **"אני לא נסעתי מהר. יכול להיות שיש האטה"** (עמוד 7 שורות 1 עד 5).

בהמשך, מסכים הנאשם כי יש לו חובה על פי החוק להאט, ואף לעצור, ולוודא שאין הולכי רגל על גבי מעבר החצייה, ואף **הנאשם מסכים שהוא לא עשה זאת, ולא האט עד כדי עצירה לפני מעבר החצייה**, כשהוא מתרחק זאת "כל המקרה היה הפתעה" (עמוד 7 שורות 6 עד 12).

בסיכומי הצדדים

בא כוח המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם, על פי הסרטון אשר הוצג על ידו, כראיה מפלילה, משם ניתן לראות שהרכב אשר לטענתו הפריע לו לשדה הראייה, לא חנה, אלא האורות היו דלוקים, והרכב היה מונע, כך שלא ניתן היה לדעת אם הוא נעצר לפני מעבר חצייה.

בכל מקרה, אין בכך כדי לאיין את רשלנות הנאשם ואת אחריותו, שכן שעה שאין שדה הראייה חשוף בפניו, היה עליו להאט את מהירות נסיעתו, עד כדי עצירה, כאשר מן הסרטון נ/1 ניתן להתרשם שהנאשם לא האט את מהירות נסיעתו, אלא חלף במהירות נסיעה קבועה וסיכון של הולכת הרגל.

הנאשם סיוכם, וביקש לזכות אותו מן העבירה, כשטען שהשוטר יכול היה להתחשב בו, ולא לרשום לו דו"ח בעל מספר נקודות גבוה, וכן ציין שהטנדר חסם את שדה הראייה שלו, והולכת הרגל הפתיעה אותו.

לפיכך, כך לדעתו, לא יכול היה למנוע את ביצוע העבירה.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בכלל הראיות, ובעיקר בראיה שהציג לי הנאשם, נ/1, שהינו צילום האירוע בזמן אמת, בעת שהנאשם חולף על פני מעבר החצייה, בקרבה המסכנת את הולכת הרגל, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

תקנה 67 לתקנות התעבורה שכותרתה "הולכי רגל במעבר חציה" קובעת כדלקמן:

(א) "נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם להשלים את החציה בבטחה, ואם יש צורך בכך, יעצור את רכבו לשם כך."

(1א) ...

(2א) "התקרב נוהג רכב למעבר חציה, ובנתיב אחר האט רכב לפני מעבר החציה, יאט את רכבו לפני מעבר החציה האמור, ואם הרכב בנתיב האחר עצר - יעצור אף הוא; היה הולך רגל חוצה את הכביש במעבר החציה, ייתן לו זכות קדימה."

בנוסף לזאת יש להפנות לתקנה 52(6) לתקנות התעבורה, אשר בסימן ו', שכותרתו "מהירות", שם מצווה נהג:

"להאיט את מהירות הנסיעה, ובמידת הצורך אף לעצור את רכבו, בכל מקרה שבו צפויה סכנה לעוברי דרך, או לרכוש, לרבות רכבו הוא, ובמיוחד במקרים אלה:

(6) בהתקרבו למעבר חציה"

כל ההנחיות האלו, אותם חוקק המחוקק, יש בהן סייגים וגדרות, על מנת להרחיק את הסכנה הנובעת מנהיגת כלי רכב בקרבת מעבר חציה, כך שחובת האטה כללית קיימת על כל נהג בהתקרבו למעבר חציה, לעיתים עד כדי עצירה, כמובן שעניין זה עולה בקנה אחד עם הוראת החיקוק הספציפית הנוגעת למעבר חציה, כאשר גם שם מטיל המחוקק חובת זהירות כפולה ומכופלת על נהג.

בוודאי שחובה זו קיימת ואף מצוינת באופן ברור ודווקני, כאשר בכיוון הנסיעה של נוהג הרכב, עוצר כלי רכב על אחד הנתיבים, ויש בכך על מנת לאותת כי ייתכן והולך רגל חוצה על גבי מעבר החציה במקום בו שדה הראייה נחסם לנהג הרכב, כך שעד לאחר בירור עובדה זו לאשורה, לא יוכל נוהג הרכב להמשיך בנהיגה.

בענייננו, טוען הנאשם כי רכב הטנדר אשר נראה בסרטון נ/1, חונה לצד אבני שפה הצבועות אדום-לבן, כאשר עניין זה

נשלל על ידי צפייה באותו סרטון, שכן הטנדר נראה עוצר על נתיב הנסיעה, ובמרכזו עת האורות דלוקים, כך שלא ניתן לומר אם מדובר ברכב אשר עצר להולכת הרגל, וכפועל יוצא מכך, חסם את שדה הראייה של הנאשם, או שעצר על גבי הנתיב מכל סיבה אחרת.

כך או כך, כאשר שדה הראייה חסום בחלקו לעיני הנהג, חובה היה על הנאשם להאט את נהיגתו, ואף לעצור עצירה מוחלטת, עד שיברר את מהות עצירת הרכב בנתיב שלימינו.

עניין זה מתחדד, שכן הנאשם ידע על קיומו של מעבר החציה במקום, ואף ניתן לראות, על פי נ/1, את מעבר החציה ממרחק שהינו מספיק לעצירה, אם כי לא את כולו, אלא את רובו (שכן טנדר נעצר בנתיב לימינו).

אף הנאשם, בחקירתו הנגדית, הסכים כי חובתו להאט את הנהיגה, ולעיתים אף לעצור לפני מעבר חציה, אך בפועל, לא עשה כך באירוע זה.

אינני יכולה לקבל את טענתו של הנאשם כי הולכת הרגל ה"פתיעה אותו", שכן איזו הפתעה היא שעל גבי מעבר החציה עובר הולך רגל?!

אין זאת, אלא שעל הנאשם היה לצפות, כי סיטואציה כזו יכולה להתקיים, ולהכין את עצמו מבעוד מועד אליה.

ושבו, צפייה באותו נ/1 מעלה כי בשום שלב, גם לא כאשר נחסם במעט שדה הראייה של הנהג, לא האט זה את נהיגתו, אלא המשיך במהירות רציפה וקבועה, עד לעצירתו על ידי השוטור.

בנוסף, נראה, כי טענת חסימת שדה הראייה עלתה רק בדיעבד, ולאחר שהנאשם צפה בסרטון, שכן, על פי תגובת הנאשם בת/1, לא עלתה טענה זו, אף על פי שתגובתו הכוחנית והמזלזלת נרשמה באריכות על ידי עד התביעה, השוטור סיום.

עניין האמינות של השוטור, כעולה מ-ת/1, התחזק בעיניי, לאור העובדה כי אותה "התלהמות" לה כיוון עד התביעה, ואשר נתנה את ביטוייה בתגובתו של הנאשם ב-ת/1, צפה ועלתה במהלך ניהול הדיון כאשר הנאשם השתמש באותן המילים ממש, שיש בהן משום חוסר כבוד וזלזול, גם באולם בית המשפט (אף על פי שאלו נאמרו לעד התביעה).

בית משפט התרשם מאמינותו של השוטור, אף על פי שלאחר קבלת המוצג נ/1 מאת הנאשם, לא היה צורך אף לקבוע מסמרות בעניין זה.

בסופו של דבר, מצאתי כי התביעה הרימה את נטל המוטל על כתפיה והוכיחה מעל לספק סביר את אשמתו של הנאשם

בעבירה זו.

בשולי הדברים אומר, כי על פי דברי הנאשם, נראה כי יצא קצפו על כך שהשוטר לא "ויתר לו", ולא שעה לבקשתו ליתן לו דו"ח "קל" יותר.

לפיכך, אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולכת רגל, אשר הייתה על גבי המדרכה, באופן המתואר בדו"ח, ת/1, ותוך כדי שסיכן אותה.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ט, 25 נובמבר 2018, במעמד הצדדים